

[Albrechtsen]

bistanden ved at have det sidste punkt med i dagsordenen. Jeg forstår fortsat ikke udenrigsministerens bemærkning. Det er da klart, at det, vi ønsker, er at fastslå, at det netop er nødvendigt her og nu, at der ydes en ekstraordinær og efter VS' opfattelse øget bistand til Nicaragua. Det kan man sige er udtryk for en politisk tilkendegivelse, hvis man ønsker det. Man kan også sige, det er udtryk for, hvad der er behov for. Jeg forstår ikke udenrigsministerens indvending, og i udenrigsministerens egen tale er der jo da også lagt op til, at der fortsat skal ydes bistand, om end altså primært i form af lån.

Jeg vil i den forbindelse henlede udenrigsministerens opmærksomhed på, at ifølge presseoplysninger har FNs generalforsamling faktisk vedtaget en henstilling om, at Nicaragua på grund af følgerne af aggression og blokade bistandsmæssigt behandles på linje med de fattigste udviklingslande, og det burde man fra dansk side følge op. Jeg ved ikke, om udenrigsministeren vil mene, at det også er en politisk beslutning, man har truffet i FN, når man altså i FN er enig i, at kriteriet bruttonationalprodukt, som det konkret er udmøntet i Danmark, kan og bør man se bort fra netop i den slags ekstraordinære situationer, som der er tale om her med Nicaragua.

Det synes jeg udenrigsministeren burde lægge sig på sinde. Vi må så i den kommende tid blive ved med at arbejde for – det kan VS i hvert fald give tilsagn om – at der bliver så meget som muligt i bistand, at bistanden bliver givet så hurtigt som muligt, og at bistanden så vidt muligt bliver gavebistand.

Jeg vil slutte med at kommentere udenrigsministerens bemærkning om, at den franske regering ikke direkte har henvendt sig til den danske regering med opfordring til at deltage i det franske initiativ. Jeg synes, det er en kummerlig undskyldning fra regeringens side, en kummerlig undskyldning for ikke at tilslutte sig det franske initiativ – min bemærkning gælder også hr. Stinus – en kummerlig undskyldning, at man henholder sig til, at man ikke officielt har fået et brev fra den franske regering. Det burde og skulle dog ikke være nødvendigt, at man først officielt får et brev, før man kan finde ud af at rette henvendelse om at deltage i dette initiativ.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg forstår heller ikke rigtig udenrigsministerens modvilje mod punkt 4 i dagsordensforslaget. Han siger, at dermed politiserer vi. Ja men undskyld, hvad har udenrigsministeren så gjort? Forespørgslen drejer sig bl.a. om borgerkrigen i El Salvador, de væbnede overfald på Nicaragua og USAs interventioner osv., og det har udenrigsministeren svaret på, han har beskæftiget sig med baggrunden, og så inddrager udenrigsministeren selv i svaret spørgsmålet om bistanden. Er det ikke at politisere? Jeg tror ikke, man kan foretage den slags subtile sondringer, og det, der er min pointe, er, at det, der står i punkt 4 i den dagsorden, vil her foreslået, egentlig ligger meget godt i forlængelse af det, udenrigsministeren selv har sagt i sin redegørelse. Derfor kan jeg ikke begribe, hvorfor der er noget særlig slemt i dette punkt 4. Det svarer til, hvad udenrigsministeren af egen drift har draget frem i sin redegørelse.

Jeg vil lige føje til, at den dagsorden, som nu åbenbart bliver vedtaget, vil kunne tages til indtægt både af oppositionen i den amerikanske kongres og af præsident Reagan himself. Det skal man se i øjnene. Reagan har også udtrykt sin støtte til Contadorgruppen. Det er temmelig hyklerisk, men han har gjort det. Reagan går også principielt ind for ikke-indblanding, og han har konsekvent benægtet, at USA har blandet sig i interne anliggender i Nicaragua; det er nogle utilfredse nicaraguanere.

O.k., så er han blevet grebet, han er blevet afsløret. Det var løgn, hvad den amerikanske præsident sagde, men han vil da hurtigt falde tilbage og blive ved med at fastholde, at også han går ind for ikke-indblanding.

Det vil sige, at man vedtager en dagsorden, som kan tilfredsstille både oppositionen mod Reagans politik og mr. Reagan selv og dermed ingen. Det er det radikale venstres ansvar.

Velbekomme!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).